

kun 4 Minutter, før Tiden er udløben, hæsblæsende ude fra Landet. De synes ikke at have været vel forberedte i dette Tilfælde. Nej, det er ganske naturligt, at Valgbestyrelsen, da den modtager Meddelelse fra de 55, siger: Her have vi Opfordringen, nu gaa vi hen og undersøge, om de ere Vælgere eller ikke. Medens de ere der henne, kommer der 3 til, og dem tage de ogsaa med, og saa er der 58. Efter at de have undersøgt dette, viser det sig, at der er 56 af dem, der ere Vælgere, og dermed er Sagen i Orden. Valgbestyrelsens Formand kunde saa have Grund til at sige — om det forholder sig saadan, at han har sagt det, ved jeg ikke, men det lægges ham i Munden: —: der er jo nok i Forvejen. Det var der ogsaa; der var 56 Vælgere; og havde de været til Stede paa Pladsen; som det var deres Pligt, naar de havde forlangt Afstemning, saa havde Sagen været i Orden, og saa havde Navneafstemningen kunnet foregaa; der havde da slet intet været i Vejen, og vi havde været fri for hele denne Historie, som nu foreligger for os, som jeg nærmest vil kalde en Vrøvlhistorie fra Vælgernes Side, og som paafører os en hel Del Ulejlighed og Ubehagelighed. Det er det hele, men jeg vil, som sagt, protestere imod, at de paagældende havde deres Sager i Orden, og jeg synes, at man er berettiget til at sige, at Valgbestyrelsen i Virkeligheden i det store og hele har handlet saaledes, som enhver Valgbestyrelse under de givne Forhold vilde handle. Valgbestyrelsen betragtede den Meddelelse, som var givet, som tilstrækkelig, og havde de Vælgere, der havde forlangt Afstemning, været til Stede, saa havde det ogsaa været tilstrækkeligt. Naar det ærede Medlem tror, at de ere stukne af et eller andet Sted hen, hvor de ikke kunde høre Opraabet, saa er det meget malplaceret. Naar de vidste, at de skulde være til Stede og vedkende sig deres Tilstedeværelse, saa synes jeg nok, at man kunde forlange af dem, at de ikke fjernede sig længere, end at de kunde høre Opraabet. Især da Afstanden fra Raadhuset til Tribunen ikke var større end skildret for os, er der saamænd ikke saa megen Grund til at tro, at der var noget i Vejen med at høre.

Om selve Forholdet skal jeg for øvrigt ikke udtale mig. Naar man fra Afdelingens Side har indstillet, at denne Sag skal nærmere overvejes, saa siger jeg ikke noget dertil. Jeg deler ikke disse Anskuelser om Nødvendigheden af en saadan Undersøgelse, men naar man bestemmer

sig dertil, gør jeg selvfølgelig ingen Indsigelse derimod. Men jeg protesterer kun imod, hvad det ærede Medlem udtalte, at de paagældende havde deres Sager i Orden; jeg protesterer imod, at man fremsætter saadanne Beskyldninger mod Valgbestyrelsen som denne, at den skulde have i Sinde at stikke af og fjerne sig saa langt, at de paagældende ikke kunde modtage de fornødne Meddelelser angaaende Sagen. Det er i Virkeligheden en Insinuation mod Valgbestyrelsen, som er aldeles utilbørlig.

K. M. Klausen: Jeg skal først gøre en Bemærkning til den ærede Ordfører. Han sagde, at der skete jo ingen Ulykke ved, at disse 7 Fiskere henvendte sig paa Tribunen. Det er meget muligt, at der ingen Ulykke skete i dette Tilfælde, men det er ikke Valgbestyrelsens Skyld, den har ikke gjort noget for at give Underretning til saadanne, som muligvis indfandt sig. Jeg maa fremdeles fastholde, at det er en meget grov Fejl, som Valgbestyrelsen har gjort sig skyldig i, ved at forlade Tribunen, før den Frist var udløben, som den havde meddelt til Forsamlingen. Jeg skal om den Maade, hvorpaa Valgbestyrelsens Formand har ledet Valget dernede, meddele enkelte Ting af det, som han selv skriftlig har indsendt til Afdelingen. Han udtaler — det staar at læse i Valgbogen —: „Kandidaten vil blive erklæret for valgt, medmindre der fremsættes skriftlig Begæring fra mindst 50 tilstedeværende Vælgere inden et Kvarters Forløb“. Og saa staar der, „i hvilken Tid Valgbestyrelsen blev til Stede“. Og man maa jo gaa ud fra, at det er der, hvor han siger disse Ord, nemlig fra Tribunen. Det forholder sig altsaa ikke rigtigt, de ere ikke blevne til Stede, de ere gaaede deres Vej. Der er nogen Modstrid i Formandens egen Fremstilling af Sagen, idet han nemlig selv skriver følgende: „Jeg erklærede, at der ikke fra Valgbestyrelsens Side var nægtet nogen at blive medregnet“. Saaledes skriver han selv, men forud for dette skriver han noget andet og meddeler, at den Vælger, han havde mødt paa Torvet, var bleven afvist. Det kan ikke være sandt begge Dele. Har han afvist denne Vælger ude paa Torvet, er det ikke rigtigt, hvad han siger til Slutning, at ingen er nægtet at blive medregnet. Der er han absolut i Modstrid med sig selv, saa at det ogsaa kan være nødvendigt, at dette bliver opklaret, for at vi kunne faa ordentlig Rede paa, hvad Sandheden er.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærknin-